

De ober zette op vrijdagmiddag

als hij afsloot en naar huis ging

de laatste drie borrels klaar

in het buffet van de kantine.

Onze vaste vriend wist ze daar;

de rest van de middag bleef hij

somberend en zwijgend

voor zich uit en diep in het

vol-ledige glaasje kijkend.

Die maandagochtend vonden ze hem;

uitgeteld , de kelkjes allemaal

keurig leeg en op een strakke rij.

Zoals het de ware drinker betaamt.